

În noua decizie, pârâta s-a întemeiat numai pe o analiză modificată a stării apelor „Schwarze Sulm”. Această clasificare modificată (starea apei „bună” în loc de „foarte bună”) ar fi contrară planului de gestionare inițial. Constatările și aprecierile care figurează în planul de gestionare nu pot fi modificate în ultimul moment ca urmare a unei decizii administrative *ad hoc* adoptate pe baza unor noi criterii. În acest caz, dispozițiile de fond esențiale ale Directivei-cadru privind apa, precum în speță principiul deteriorării, precum și dispozițiile procedurale importante, precum participarea publicului, ar putea fi ușor eludate.

(¹) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Judecătoria Câmpulung (România) la data de 21 iulie 2014
– Maria Bucura/SC Bancpost SA**

(Cauza C-348/14)

(2014/C 361/04)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Judecătoria Câmpulung

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Maria Bucura

Pârâtă: SC Bancpost SA

Intervenient: Vasile Ciobanu

Terț poprit: SC Raiffeisen Bank SA

Întrebările preliminare

- 1) În temeiul Directivei 93/13/CEE (¹), o instanță națională sesizată cu contestația împotriva executării silite a unui contract de credit pentru emiterea unui card de tip American Express Gold, în cazul căruia încuviințarea executării silite a fost pronunțată în lipsa consumatorului, este obligată, de îndată ce dispune de elementele de fapt și de drept necesare în acest scop, să aprecieze chiar din oficiu caracterul abuziv al comisioanelor prevăzute în contractul respectiv: a) – comision emiter card; b) – comision pentru administrarea anuală card; c) – comision pentru administrarea anuală card suplimentar; d) comision pentru înnoire card; e) – comision pentru înlocuire card; f) – comision pentru reeditare PIN; g) – comision pentru retragere numerar de la bancomat, ghișee (proprie sau ale altor bănci din România sau din străinătate); h) – comision pentru plată bunuri și/sau servicii furnizate de comercianți din străinătate sau din România; i) – comision pentru editare și transmitere extras de cont; j) – comision pentru interogare sold la bancomat; k) – comision pentru plată întârziată; l) – comision pentru depășire limită de credit; m) – comision pentru refuz de plată nejustificat, comisioane al căror quantum nu este precizat în contract?
- 2) Menționarea dobânzii anuale prin raportare la următoarea formulă: „**dobânda la credit se calculează în funcție de soldul zilnic, defalcat pe componente (plăți, retrageri de numerar, taxe și comisioane) și nivelul ratei zilnice a dobânzii aferente perioadei de calcul. Dobânda se calculează zilnic, conform următoarei formule: suma produselor dintre quantumul fiecărei componente a soldului zilnic și rata zilnică a dobânzii valabilă în ziua respectivă; rata zilnică a dobânzii este calculată ca raport între rata anuală și 360 zile**”, menționare ce are importanță esențială în contextul Directivei 87/102/CE a Consiliului din 22.12.1986 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16.02.1998, care este formulată într-o asemenea manieră, este redactată în mod clar și inteligibil în sensul art. 3 și art. 4 din Directiva 93/13 CEE?
- 3) Omiterea menționării quantumului comisioanelor datorate în baza contractului și inserarea în acesta a modului de calcul al dobânzii fără menționarea quantumului permite instanței naționale ca, în conformitate cu dispozițiile Directivei 87/102 a Consiliului din 22.12.1986 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum (²), astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16.02.1998 (³), dar și ale Directivei 93/13 CEE a Consiliului, să considere că lipsa acestor mențiuni din contractul de credit de consum are drept consecință faptul că respectivul credit aprobat este considerat ca fiind scutit de comisioane și dobândă?

- 4) Codebitorul dintr-un contract de credit se încadrează în noțiunea de „consumator”, așa cum este definită ea prin prevederile art. 2 lit. (a) din Directiva 93/13 CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și ale art. 1 alin. (2) lit. (a) din Directiva 87/102/CEE?
- 5) Dacă răspunsul la această întrebare este unul pozitiv, principiul efectivității drepturilor conferite de directive este satisfăcut în situația în care cuantumul dobânzilor, comisioanelor și taxelor este adus doar la cunoștința debitorului principal, prin intermediul extrasului de cont lunar sau prin afișare la sediul băncii?
- 6) Directiva 87/102 CEE se interpretează în sensul că banca are obligația de a informa în scris atât debitorul, cât și codebitorul cu privire la plafonul de credit, dobânda anuală și costurile aplicabile de la data încheierii contractului de credit, precum și cu privire la condițiile în care acestea pot fi modificate, procedura prin care contractul de credit încetează, dar și despre orice modificare survenită pe durata contractului de credit asupra dobânzii anuale sau cu privire la costurile intervenite ulterior semnării contractului de credit, în momentul în care intervin aceste modificări, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau prin intermediul unui extras de cont ce se furnizează în mod gratuit?

⁽¹⁾ Directiva nr. 93/13/CEE a Consiliului, din 5 aprilie 1993, privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29; Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273)

⁽²⁾ Directiva Consiliului, din 22 decembrie 1986, de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum (87/102/CEE) (JO L 42, p. 48, Ediție specială 15/vol. 1, p. 252)

⁽³⁾ Directiva 98/7/CE a Parlamentului european și a Consiliului, din 16 februarie 1998, de modificare a Directivei 87/102/CEE de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum (JO L 101, p. 17, Ediție specială 15/vol. 4, p. 210)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Cluj (România) la data de 22 iulie 2014 – SC
Capoda Import-Export SRL/Registrul Auto Român, Benone-Nicolae Bejan**

(Cauza C-354/14)

(2014/C 361/05)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Cluj

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SC Capoda Import-Export SRL

Pârâți: Registrul Auto Român, Benone-Nicolae Bejan

Întrebările preliminare

- 1) Dacă dreptul UE, și anume art. 34 din TFUE, art. 31 alin. (1) din Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective [(Directivă-cadru)] ⁽¹⁾, art. 1 lit. (t) și (u) din Regulamentul CE nr. 1400/2002 al Comisiei Europene ⁽²⁾, poate fi interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale precum cea din art. 1 alin. (2) din O.G. nr. 80/2000, ca instituind o măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative la import, legislație conform căreia, pentru libera circulație (vânzare, distribuire) a produselor și materialelor de exploatare noi, din categoria celor care privesc siguranța circulației rutiere, protecția mediului, eficiența energetică și protecția împotriva furturilor vehiculelor rutiere, este necesară fie prezentarea de către vânzător/distribuitor/comerciant a unui certificat de omologare sau certificare în vederea introducerii pe piață și/sau a comercializării emis de către producător, fie, dacă acesta nu a fost obținut de către vânzător/distribuitor/comerciant sau nu este deținut de acesta, parcurgerea procedurii de omologare a produselor respective de către Registrul Auto Român și obținerea unui certificat de omologare în vederea introducerii pe piață și/sau a comercializării emis de către RAR, în condițiile în care, deși vânzătorul/distribuitorul/comerciantul deține un certificat de conformitate în vederea introducerii pe piață și/sau a comercializării pus la dispoziție de distribuitorul dintr-un alt stat membru UE al pieselor și care distribuie liber pe teritoriul aceluși stat membru UE acele piese, acest certificat este insuficient pentru a permite libera circulație/vânzare/distribuire a mărfurilor menționate?